

จากโรงเรียนขามแก่นนครถึงวัดอัมพวัน

วัชรวิมล วัดบัว

R7023

ข้าพเจ้ารู้จักหลวงพ่อ เมื่อ อาจารย์คุณณี มาตุย์สุรีย์ มาเล่าให้ฟังถึงข้อธรรมะของหลวงพ่อจรัญ มีตอนหนึ่งได้พูดถึงบุญบารมีของหลวงพ่อที่ช่วยรักษาโรคมะเร็งที่หูจนหายสนิทให้แก่ พันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย อนุศาสนาจารย์กองทัพอากาศที่ ๑

ข้าพเจ้าสะดุดกับชื่อนี้เพราะเป็นชื่อของคุณพ่อเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าที่โคราช ซึ่งข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกับครอบครัวนี้เป็นอย่างดียิ่ง

โดยเฉพาะอาการป่วยของพ่อวิโรจน์ ซึ่งท่านได้เพียรพยายามหาหมอรักษาตัวเป็นเวลานาน จนข้าพเจ้าคิดว่า พ่อวิโรจน์คงจะต้องตัดใบหูทิ้งแน่ ๆ แต่อาการกลับหายเป็นปกติ

ข้าพเจ้าได้ถามท่านว่า “พ่อไปรักษาตัวที่ไหนมา” พ่อวิโรจน์ก็ตอบว่า “**เพราะบุญบารมีของหลวงพ่อจรัญ ช่วยรักษาอาการของพ่อจนปกติ**”

หลังจากพ่อวิโรจน์หายจากโรคมะเร็งที่หู ท่านก็หันมาทานอาหารเจ ทายยาสมุนไพร ไม่ตรากตรำงานเช่นเมื่อก่อน ระวังเรื่องอาหารการกิน

พ่อวิโรจน์จะหมั่นทำบุญ นิมนต์พระมาฉันอาหารที่บ้านโคราชเสมอ ๆ จนเป็นเรื่องปกติของที่บ้านพ่อวิโรจน์ พลอยให้ข้าพเจ้าได้ทำบุญได้กุศลไปด้วย

ข้าพเจ้าทราบข่าวการถึงแก่กรรมของพ่อวิโรจน์ ทสยันไชย เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔ ในขณะที่ข้าพเจ้าและสามีไปร่วมรับประทานอาหารค่ำกับพลโทไพบุลย์ ห่องสินหลาก และภริยา ซึ่งได้กรุณาจัดเลี้ยงให้แก่คณะนายทหาร กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๖ และครอบครัวที่กรุงเทพฯ

พ่อวิโรจน์ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔

ข้าพเจ้าไม่ยอมเชื่อและนอนไม่หลับ เผื่อคิดถึงพ่อวิโรจน์ว่า สุขภาพท่านก็แข็งแรงดี บุญกุศลท่านก็หมั่นทำ จนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกหลาน ทำไมท่านจะอายุสั้นนัก

ในเช้ามีด ข้าพเจ้าก็เคลิ้มฝันว่า ข้าพเจ้าได้เดินทางไปบ้านพ่อวิโรจน์ และถามลูกสาวคนโตของพ่อว่าทำไมพ่อจึงตาย

ลูกสาวท่านตอบว่า “**เมื่อยใหม่ของพ่อวางยาพิษพ่อ จะเอาสมบัติของพ่อ**”

ข้าพเจ้าสะดุ้งตื่น รีบชวนสามีเดินทางกลับโคราช เพื่อร่วมงานศพของพ่อวิโรจน์ คำถามแรกที่ข้าพเจ้าถามเพื่อนของข้าพเจ้าคือ “ทำไมพ่อจึงตาย”

เพื่อนข้าพเจ้าจึงเล่าให้ฟังว่า “โดนเมียใหม่ของพ่อใช้วิชา” ซึ่งข้าพเจ้าก็พอจะทราบข่าวในเรื่องอุปนิสัยของภรรยาใหม่ของพ่อ จึงได้ชวนกันอธิษฐานกรรม ให้กับการกระทำที่ไม่ถูกต้องอันนี้

ข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องนี้ให้คณะอาจารย์ฟัง และบอกว่า ถ้าใครมีโอกาสไปกราบหลวงพ่อจรัญ กรุณาเรียนให้หลวงพ่อทราบด้วยว่า พันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว

ต่อมาก็มีคณะอาจารย์ที่โรงเรียนได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน กลับมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า ได้เรียนให้หลวงพ่อทราบเรื่องการถึงแก่กรรมของพันเอกวิโรจน์ ทสยันไชย หลวงพ่อบอกว่า “นั่นแหละ ผิดคำพูดกับหลวงพ่อ เพราะตอนที่รักษาตัวจนหาย หลวงพ่อให้รับปากว่า ห้ามมีเมียใหม่”

ตอนแรกหลวงพ่อไม่ยอมเชื่อและยังเล่าให้ฟังว่า เมื่อเช้าตรู่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๔ เวลาประมาณ ๗.๓๐ น. พันเอกวิโรจน์ ได้มาหาหลวงพ่อที่กุฏิ แต่งกายด้วยชุดกางเกงขาสั้น เสื้อแขนสั้นคอฮาวายลายริ้วสีน้ำตาล บอกกับหลวงพ่อว่า จะเดินทางไปนครสวรรค์ แต่ไม่มีเงินและหิวข้าวมาก

หลวงพ่อจึงให้เงินไป ๕๐๐ บาท และมอบพระสมเด็จให้ ๒ องค์ เพราะ พ.อ.วิโรจน์บอกว่า จะเอาไปให้แฟน

หลวงพ่อบอกให้ โยมจำเรียมต้มข้าวต้มปลาให้ พ.อ.วิโรจน์ทานก่อนจะไปในนครสวรรค์ ซึ่ง โยมจำเรียมได้เล่าให้ฟังว่า พ.อ.วิโรจน์ ทานข้าวต้มจนหมดหม้อใหญ่ แล้วก็หายไป

ข้าพเจ้าได้ฟังความที่คณะอาจารย์เล่า รู้สึกขนลุกซู่เพราะลูกสาวของ พ.อ.วิโรจน์ ได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า พ่ออยากจะเป็นนครสวรรค์ ในวันที่ ๒-๓ มกราคม ๒๕๓๕ แต่พ่อวิโรจน์เข้าโรงพยาบาลก่อน

จากบุญบารมีของหลวงพ่อจรัญที่มีต่อ พ.อ.วิโรจน์ ซึ่งข้าพเจ้านับถือยิ่ง ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่า จะต้องหาโอกาสไปกราบหลวงพ่อจรัญให้ได้

จนกระทั่งอาจารย์จันทร์ฉาย ขาวนวล และเพื่อน ๆ ๓-๔ คน ได้ชวนข้าพเจ้าไปวัดอัมพวัน ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตสามี โดยเช่ารถตู้ไป ซึ่งอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ก็ได้อยู่ดูแลส่งคณะจนรถออกจากเมืองขอนแก่น ระหว่างทางพูดคุยกันถึงว่า จะมีโอกาสได้กราบหลวงพ่อกันรึเปล่า

จนรถไปถึงวัดประมาณ ๑ ทุ่ม ทราบว่าหลวงพ่อยู่ ก็รีบพากันไปกราบหลวงพ่อ ซึ่งท่านกำลังแสดงธรรมให้กับคณะศิษย์ ซึ่งเป็นข้าราชการผู้ใหญ่

เมื่อทางคณะได้เรียนให้หลวงพ่อทราบว่า เป็นคณะมาจากโรงเรียนขามแก่นนคร ท่านก็ปรารถนาถึงอุบัติเหตุทางรถยนต์ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างและเหลือบมองมาทางคณะของข้าพเจ้า แล้วหลวงพ่อก็แจกพระเครื่องให้เฉพาะคณะของข้าพเจ้า

เมื่อทราบว่าทางคณะไม่สามารถอยู่ค้างคืนได้ ท่านจึงให้รับประทานอาหารก่อนเดินทางกลับ

คณะข้าพเจ้าได้เข้าไปให้หลวงพ่อเป่ากระหม่อม มีเพียงข้าพเจ้าไม่ได้เข้าไปใกล้หลวงพ่อ เพราะรู้สึกตัวเองว่าไม่ค่อยสะอาด เพียงแต่ได้รับการประพรมน้ำมนต์เท่านั้น

คณะข้าพเจ้าได้กราบลาหลวงพ่อออกจากวัดอัมพวันประมาณ ๓ ทุ่มครึ่ง รถวิ่งออกจากเมืองสิงห์บุรี ผ่านลพบุรี เข้าเขตอำเภอด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

ข้าพเจ้ารู้สึกวารถวิ่งเร็วมาก แต่เห็นคุณวิชุดคุยกับคนขับรถอยู่ จึงเบาใจ

สองข้างทาง ไม่มีบ้านผู้คน ถนนไม่มีรถวิ่งสวน ถ้าเกิดอุบัติเหตุจะแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้านึกอยู่ในใจแล้วก็เคลิ้มหลับ

รถวิ่งถึงสามแยกเข้าอำเภอมัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ขณะนั้นเวลาประมาณตี ๒ กว่า รถตู้เสียหลักพลิกคว่ำลงข้างทาง เสียงพวกเราร้องหาหลวงพ่ोजรรณกันลั่นรถ

ตัวข้าพเจ้าซึ่งนั่งอยู่เบาะแถวที่สองซิดประตู กลับดีลังกามาอยู่บนพื้นใต้เบาะแถวที่ ๑ ต่างก็หาทางออกจากรถ

เมื่อคลานออกมาจากรถได้ ก็พบพลเมืองดีให้การช่วยเหลือ เป็นนายสิบ ๒ นาย สังกัดกองพันทหารม้าที่ ๖ (สย.) ค่ายศรีพัชรินทร จ.ขอนแก่น ได้ขับรถกระบะจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ มาประสบเหตุพอดี ได้พาคณะข้าพเจ้าไปพักอยู่ที่โรงพยาบาลมัญจาคีรี ซึ่งอยู่ห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ ๕๐๐ เมตร

ข้าพเจ้ารู้สึกปวดหลังบริเวณนั้นท่ายมาก ระหว่างที่รอให้รถของบริษัทมารับคณะข้าพเจ้า ก็ได้พูดคุยกันถึงคำพูดของหลวงพ่ोजรรณ เมื่ออยู่ที่วัดอัมพวัน

และต่างก็พร้อมใจกันนึกถึงบุญบารมีของหลวงพ่ोजรรณ ที่ช่วยคุ้มครอง ปกป้องอันตราย ทำให้คณะไม่ประสบเหตุที่ร้ายแรงไปมากกว่านี้

จากจำนวนผู้เดินทาง ๑๐ คน ชาย ๓ หญิง ๔ เด็ก ๓ คน มีผู้ได้รับบาดเจ็บคือ ข้าพเจ้า และน้องของอาจารย์ วชิราภรณ์ เยี่ยมแสง

เมื่อรถบริษัทโดยเจ้าของบริษัทนำรถตู้มารับด้วยตนเองที่โรงพยาบาลมัญจาคีรี ได้พาคณะไปตรวจดูอาการที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น แพทย์เวรตรวจอาการพบว่า ปลีน้องฉีกขาด และน้องของอาจารย์วชิราภรณ์ กระตุกไหลปลาร้าหัก

ข้าพเจ้าเดินทางกลับไปพักที่บ้าน ในวันต่อมาอาจารย์บุญส่งได้ฝากข้อความว่า หลวงพ่อจรัญทราบเรื่องที่เกิดอุบัติเหตุแล้ว

ให้ข้าพเจ้านำเอาน้ำมันมะพร้าวที่หลวงพ่ोजรัญปลุกเสกแล้ว ให้ทานวดบริเวณกล้ามเนื้อที่ฉีกขาดเป็นประจำจนอาการดีขึ้น

ทุกวันข้าพเจ้าจะสวดมนต์ตามแบบวิธีของหลวงพ่ोजรัญ กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร

และหลวงพ่อนำว่า อย่าคิดเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทรถตู้ ซึ่งเจ้าของบริษัทยินดีจะออกค่ารักษาพยาบาลให้ทุกกรณี

เงินที่บริษัทจ่ายให้ตามใบเสร็จที่ข้าพเจ้าจ่ายไป ข้าพเจ้าได้นำไปทำบุญ อุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้านี้ก็อัศจรรย์ในเหตุการณ์ที่ชักนำให้ข้าพเจ้า ได้ประสบพบเห็นบุญบารมีของหลวงพ่ोजรัญด้วยตนเองถึง ๒ ครั้ง ในการอนุเคราะห์ช่วยเหลือ คนทุกข์ยาก ให้ร้ายกลายเป็นดี

วัชรวิมล วัตบัว

ร.ร.ขามแก่นนคร ถ.กสิกรทุ่งสร้าง

อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐๐